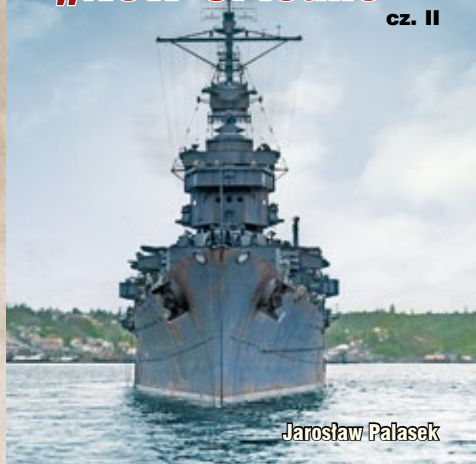

**Krażowniki typu
„New Orleans”**
cz. II

Jarosław Palasek

Minowce podążały przygotowanymi do holowania kłopotliwymi „C”-30 stopniowymi zderzaczami 31 sierpnia 1942 roku, przez zapytały do lat pozbierany J-26.

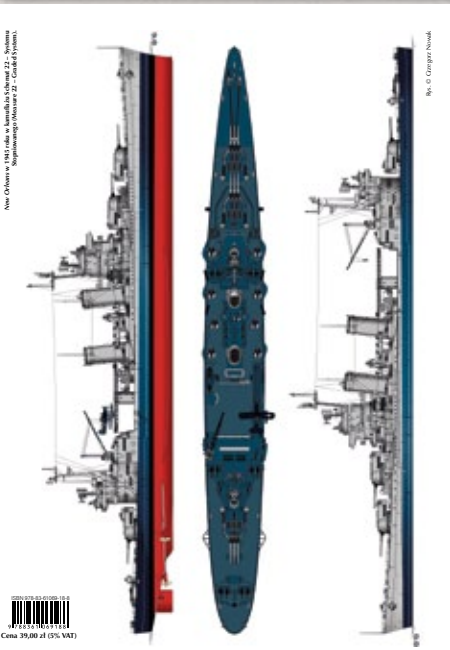
womienie aktywności na tym akwie-
nie japońskich okrętów podwodnych.
Rankiem 31 sierpnia Saratoga, zma-
dająca się w odległości 260 mil na po-
łudniowy-wschód od Guadalcanaru,
została stopniowo przez J-26.
Wzrost głębości terenu spowodował
rozzerwanie prawoburtowego białego
przecieropodowego jednostki i zabi-
nie tylko jednej z jej kokpitów. Mimo-
je uszkodzenia mechaniczne były nie-
wielkie, napływy wody spowodowały
swoistą „wizytę” w instalacji elektrycz-
nej okrętu i uniemożliwienie jego na-
pływu lubokolejowego. Bezradny
komandor został skierowany na hol
przez Minowce, który wyszedł na
jego holowanie poza niebezpieczny
akwień. Wczesny popołudniowy me-
chanik Saratogi udało się przy-
wrócić możliwość zasilania silni-
kowi napędowemu, tak że komandor
z niewielką prędkością mógł skiero-
wać się ku Wyspom Tonga. W dniu
6 września uszkodzony okręt, w któ-
rego odłamek przetrwał Minowce
zawiniął do Tongatabu. Tam podczas
kilukilometrowego postoju dokonano
prostowniczych napraw kotłowni-
ca umożliwiających jego przelicie-
nie na Hawaje podczas gdy krążownik
odszedł na Nową Kaledonię. Okre-
ta z Noumea okręt min, wyszedł lu-
dowość oddziału amerykańskiej
piechoty morskiej na zachód od przy-
łąki Lunga na Guadalcanal mają-
ce miejsce w dniach 14-16 września.
W dniu 23 września w Noumea
utworzono Task Force 64 – zespół ope-

racyjny, który opierł bliźniaczych
Minowce i flagowego San Francisco
teoretycznie ciężkie krążowniki. San
Luis City (CA-26) i Clifton (CA-27), tak-
że krążownik Boise (CL-47) i Hefey-
ne (CL-56) oraz eskorta skrzyżni-
12 Eskadry. Zadaniem zespołu, którego
dowodzenie objął kontradmirał Nor-
man Scott, miało być odzyskanie i wzięcie
komandor dowodzących wojennymi
dla amerykańskich wojek na Guadal-
canale. Następnego dnia po utworze-
niu, jednostki przesyłały na Espiritu Santo
w archipelagu Nowych Hebrydów.
W dniu 2 października Minowce
wspierał lądowanie batalionu piecho-
ty morskiej na Pindai i w archipe-
gu wysp Ellice. Cztery dni później krą-
żownik powrócił na Espiritu Santo,
po czym kontynuował działania w oko-
licach jednostek dostarczających zapra-
towanie i uzupełnienie dla oddziałów
walczących na Wyspach Salomona,
a następnie przeszedł na kilkunastoty-
godzinny postój na Hawaje.

W dniu 14 listopada okręt opłynął Pa-
nel Harbor w składzie Task Group 11.2,
miejscowej wata z pomocnikiem North
Carolina (BB-55). Minowce został
okrętem flagowym tej dowodzącej kontr-
admirała Carlona H. Wrighta. Jed-
nostki obłąk kary na Nową Kaledonię,
po czym w dniu 26 listopada ponownie
odszedł na wysp Pindai, a krążownik
z jednostkami eskorty znoweliz na Espi-
ritu Santo na Nowych Hebrydach. Tam
okręt został odwołany w skład Task For-
ce 67, które dwa dni wcześniej zosta-
ły obwołane w ramach ewakuacji

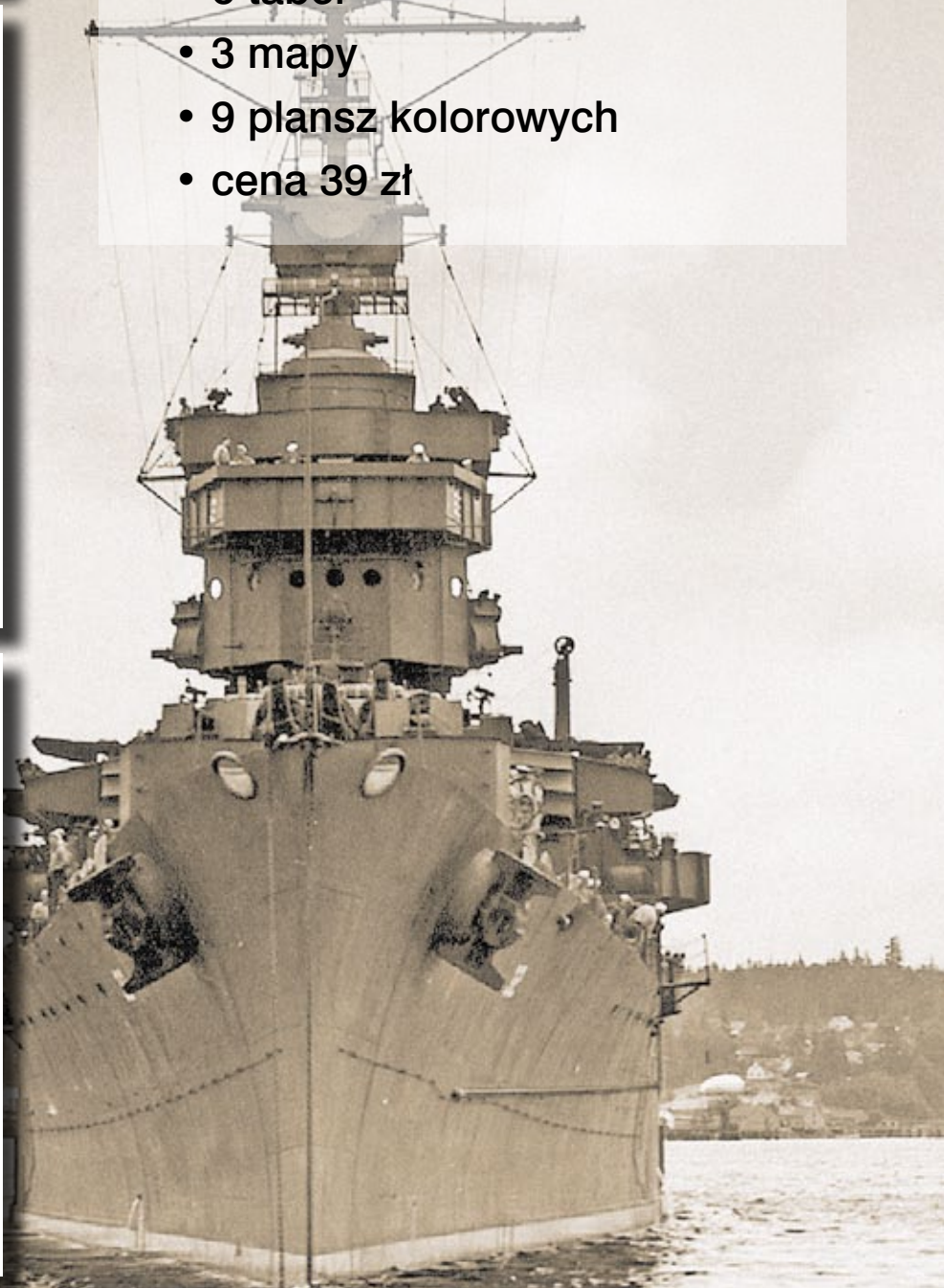
floty przeprowadzonej przez Główno-
dowodzącego na Rabaulu kontr-
admirała Williama F. Halseya.
Przewidywanym zadaniem tego zo-
półu miało być przeciwdziałanie mo-
nym dotarciu zaprzetrze dla wojek
japońskich na Guadalcanal i zruko-
nowany przez nieprzejaskielnie nie-
zwykle. Jego dowodzenie w dniu 28 li-
stopada przejął kontradmirał Wright,
którego okrętem flagowym pozostał
Minowce.

W dniu 29 listopada wysiadł amery-
kański przechwilec i rozszerzował do-
piero z przygotowywanymi lądowymi
japońskimi sąsiedniego konwoju z za-
opatrzeniem, dla którego przewoży-
nia jenoze przed północą Task Force 67
opłynął Espiritu Santo. Po trzym wie-
ciorem 30 listopada ich jednostki prze-
chodziły wzdłuż północnego wybrzeża
Guadalcanal i podążając przed półno-
cą odłączy się do przylądka Tasman-
go, gdzie zespół nieoczekiwanie japońskich
prawał roślach przysiężonych
pogromców z zaprzetrze. O 23.00
na radarze Minowce pojawiły się
cztery jednostki nieprzejaskielnie. Nie-
cały kowadł północni admirał Wright
wydł rozkaz odwołania zespołu przez
towarzyszące krążownikom niebezpiecz-
ne, a mianem potnia rozpoczynał ostrzał
jednostek nieprzejaskielnie. Flagowa jed-
nostka amerykańska odrzuciła na pół-
nocy rolę odwoły wyłachnia niebezpiecz-
nieżaki, który zmobilizował się od niej
w odległości nieco ponad 8,4 km. Na
Minowce wystrzelił w jego kar-
miał łepnie 9 polskich salw z dział arty-

**Krażowniki typu
„New Orleans”** cz. II

Jarosław Palasek

- 80 stron + 2 rozkładówki
z 4 planami w skali 1:350
- 53 fotografie
- 3 rysunki
- 6 tabel
- 3 mapy
- 9 plansz kolorowych
- cena 39 zł

**OKRETY
WOJENNE**
www.okretywojenne.pl

Brazylijskie bliźniaki

Magazyn miłośników spraw wojennomorskich

Okręty podwodne typu „Adua”

Kutry typu „KFK”

Parada morska w Bombaju

Raport z ekspedycji Gallipolii 2011

Fragment maszynowni brytyjskiego kontrtorpedowca *Louis*
z trzema z łącznej liczby czterech kotłów parowych typu Yarrow.
Fot. Dariusz Pietruszka

Pięknie zachowana rufa statku *Tenedos*.
Fot. Dariusz Pietruszka

Duży patrolowiec *Vijit* typu „*Vishvast*”.

Duży patrolowiec *Sanklap*.

Jednostka kontroli zanieczyszczeń *Samudra Prahari*.